

Bohatí Chudáci

ROMÁN : : : MADARSKY NAPSAL M. JOKAI

"Bojte se snad, pane, že vzniknou i vám z toho potíže, že snad se nyní vyrazí, jak mnoho jste pro mne učinil nedbaje ani povinnosti své jako policejní strážník?"

"Ach, toho se nebojím," odpověděl Johánek. "Ostatně odložím v nejbližších dnech tuto uniformu, neboť dostal jsem dosti výhodné místo při pešské obci."

"Když tomu tak, řekněte mi tedy, zdaž budu se moct vydávati i na dále za Lydií Gratulinovou, byh bych i třeba opustiti musila dosavadní své místo v modním obchodě a zdaž jako jediný můj přítel a důvěrník budete mi i nyní nápomocným, abych nikým neobtěžována mohla žiti své práci a dobrovolně zvolené chudobě?"

"Jsem vašim sluhou, slečno! Učinil jsem mnoho pro vás, když sama za to jste mne nežádala, když o ničem jste ani nevěděla, a učiním vše, když výslovně si to ho přejete, když na moji radu a pomoc spolehněte. Avšak dovolte, abych pověděl vám několik u přímých slov. Před chvílí jste se mne zeptala, zdaž schvaluji vás útěk z domova a tu jsem vám řekl, že jednala jste zcela správně, když opustila jste dům, na nějž vlastně matka vaše přivolala kletbu těžkého provinění. Avšak od té doby změnilo se mnoho. Matka vaše krutě byla potrestána a ona posud mnoho trpí k vůli vám. Jíz jest snad na čas, aby přestala trpěti, aby usmířilo se zase všechno. Vraťte se opět k ní, zaujměte místo, které v společnosti vám přísluší, zapomeňte, co vše jste vytrpěla v dobrovolném vyhnanství, zapomeňte i na mne, prostého strážníka."

"Ach nikoli — a tohoto hrobu jsem se rozhodla, že více nikdy nestanu se komteskou, že se vůbec nevrátím."

"Pak jest mojí povinností říci vám, že toto jednání vaše schváliti nemohu, že za správně je více nepovažuji, neboť žena, jež k vůli vám nyní trpí, jest vaše matka, vaše roditelka. Jest vaší povinností odpustiti jí!"

"Ach, už dávno jsem jí odpustila! Kdybych mohla se k ní přiblížiti v okamžiku, kdy ve spánek jest pohřbena, když by mne neviděla, chtěla bych zříbati její ruce a její tváře, neboť jí velmi, ba nade všechno miluji. A ubezpečuji vás, že jen z lásky k ní setrvati chci v nynějším svém postavení. Jsem přesvědčena, že Bůh by jednou na onom světě přinést trestal její duši za veliké provinění, jehož na vlastním dítěti se dopustila, a také jsem přesvědčena — moje víra i moje srdce mi to praví — že Bůh jednou na onom světě bude k ní milostivým, když už na tomto světě za provinění své mnoho vytrpí a když zároveň s ní dobrovolně bude trpěti její deera . . ."

Johánek v úctyplném pohledu zahleděl se nyní na dívku, jejíž postava zdála se růsti před ním až k nebesům.

V pravdě tato dívka svými city a svým smýšlením, svojí hlubokou vírou a láskou byla andělem!

"Nuže, schvaluje můj úmysl a mé jednání?" zeptala se.

"Nyní ano," odpověděl Johánek. "— a nejen že je schvaluji, ale i děkuji vám za tento projev vaší víry, kterou od této chvíle budu i já sdíleti. Býti vám užitečným bylo posud a bude na věky mým jediným štěstím . . ."

Posledními svými slovy, velice vše pronosnými, řekl poněkud mnoho.

Dívka povzdechla si těchto slov a podívala se tázavě v jeho tvář, při čemž polohlasitě řekla:

"Na věky jediným štěstím?"

Její pohled vešel všechnu krev v Johánkovu tvář.

Uklouzl se přes ni a pravil:

"Opustí jenom, co jsem již řekl; jsem vašim sluhou, slečno!"

Podala mu nyní ruku s svou nenoučeností, jež jí tak rustomně slušela, řkouc:

"Málem již odejiti, avšak hrob tento zůstane na věky sly-

lem mých procházek a sama převzmu nyní péči o jeho úpravu a vyzdobení. Za duši té, jež zde odpočívá a jež z nedostatku důvěry v Boha si zoufala, budu se modliti, budu také za ni trpěti."

Potom přistoupila ještě ke hrobu, poznamenala jej třemi křížky a pobídla svého průvodce k odchodu ze hřbitova.

Zpáteční jejich cesta do města nebyla již tak veselou a rozmaritou jako cesta první. Oba byli jaksi zamyšlení. Johánek chvílemi z hluboka si vzdychl a každý jeho pokus zabájeti nějakou rozmluvu setkal se s nezdarem, ačkoli nemohl pozorovati, že by se dívka úmyslně rozmluvě vyhýbala.

Když došli k městu, počínalo se již seřiti a tu teprve uznali za vhodné, aby dohodli se o dalším svém styku, jehož bylo nezbytně třeba ve prospěchu komtesy, jež i nadále chtěla zůstati Lydií Gratulinovou.

Johánek sdělil jí svoji adresu, aby každé chvíle mohla k němu vzkázati, kdyby snad nenadále potřebovala jeho rady a pomoci. Ostatně se dohodli, že slečna ničeho nepodnikne, ničeho nezemane ve svých dosavadních poměrech, a čemž by dříve nepodala zprávu svému "jednému příteli" a důvěrníku.

"Připravte se na to," pravil k ní Johánek krátce před rozechodem, "že již nyní, až do svého bytu se vrátíte, uslyšíte nějaký vztek odpaní hraběnky."

"Jsem na vše připravena," odpověděla podávajíc mu ruku na rozloučenou.

Na též místě, kde spolu se sešli před nastoupením dnešního výletu, také se rozešli.

Bylo to poprvé, co slečna tak pozdě se vrátila do svého bytu v domě obchodnickově. Již časný odchod její byl nápadným, neboť před tím nikdy hned po obědě neodcházel.

Sám obchodník ji očekával s tvář starostlivou a zkoumavě si jí prohlížel, když ubírala se ke dveřím svého pokojíka.

"Račte sejiti ke mně do pisárny, slečno, mám pro vás jakousi zprávu," pravil k ní vážně.

"Prosím, přijdu hned, jakmile odložím svrchní šat a klobouk," odpověděla mu.

Seznávala, že Johánek měl pravdu, když připravoval ji ještě dnes na důležité zprávy.

Neotálela odložitivě rychle v svém pokojíku klobouk a svrchní šat odebrala se do pisárny pá novy, kdež uvítána byla s neo byčejnou zdvořilostí a odměrnou nosí. Aspoň zdálo se jí, že dnes jaksi jinak se na ni všichni dívají, kdežto jindy jednali s ní dů věrněji jakoby patřila k obchodnickové rodině.

"Byl jsem o vás velmi starostliv, slečno," počal obchodník. — "Ještě nikdy jste tak dlouho neprodlala na procházce jako dnes."

"Byla jsem navštívit hrob své přítelkyně," odpověděla klidně a bez rozpaků.

"Dnes byl mi odchod váš velice nepřijemným," pravil dále obchodník, "neboť sotva jste odešla z domova, přišla komorná hraběnky Eleonory X. s výslovným vzkazem, aby slečna Lydie Gratulinová o sobě přinesla do hraběcího zámku vzorky nejnovejších černých krajek jakož i aby přijala od hraběnky některé větší zakázky. Měla jste jíti do zámku hned. Nezbyvalo mi než vzkázati paní hraběnce, že vás k ní zitra před polednem odešlu. — Buďte tedy zitra o jedenácté hodíně dopolední připravena."

"Ano, pane, připravím se."

"Avšak nápadným jest, že hraběnka zná vaše jméno a že výslovně přeje si sdělití své zakázky vám," připomínal obchodník. — "Znáte snad tuto dámu osobně?"

"V našem obchodě jsem jí nikdy neviděla," odpověděla dívka.

"Zdá se, že hraběnka netouží ani tak po nových druhích černých krajek, jako spíše po tom, aby vás spatřila. Již několikrát to řekly mi některé zanečené dá-

my, které vás tu viděly, že podobna jste deeri hraběnky X., komtesse Amalie, která prý již po delší dobu ze vznešené společnosti vůbec zmizela."

"Tot velická čest pro chudou švadlenu," usmála se dívka. "Nechť tomu jakkoli, zitra musíte jíti ke hraběnce," dokládá obchodník. "Tato dáma ob jednává nejdrahovejšími surovinami zboží a jest mi tudíž na je jí přízni velice záleženo. Služka provodí vás až k zámku, abyste sama krabiče s krajkami něsti nemusila."

Tím byla rozmluva u konce. Slečna vrátila se opět do svého pokojíku, kdež posadila se k oknu a oddala se vášněnému rozjímání. Seděla tak dlouho do noci a až duševním výletem velmi se utrnácela, přece nepouštěla na spánek.

Tušila, že opět nastává důležitý obrát v její životě.

Byla pevně odhodlána zapřítati i na dále hraběci svůj původ a setrvati v nynějším svém nízkém postavení, avšak čím více uvažovala, tím určitějšího nabývala přesvědčení, že po událostech, jež ztřeštěno dne budou asi následovati, sotva bude moct setrvati v domě obchodnickově, kde tak dobře se jí dařilo, kde za půlnoční a užitečnou práci slušně byla odměňována a kde kromě toho mohla se starati o svoji malou společnost Matku, o něž si vždy milovala, že její učení řádnou dívku, jež sama jednou dovede se poctivě užívati.

Nemohla vytknati Johánkovi, že svým smetením s její matkou uvrhl jí v tyto rozpaky, že snad učinil jí další pobyt v tomto domě neuznaným. Co učinil, k tomu jí jest nade všechno práva a jednal s úmyslem v pravdě křehkým, jednání to mohla mu vytýkati, že dříve jí nepověděl, co u činiti chce, že byl u hraběnky bez jejího vědomí.

Za to však mohla se nyní úplně spolehnati v jeho podporu, které chtěla užiti již ztřeštěného dne. Připravovala se na to, že bude nucena již zitra opustiti svůj útulný pokojík a vyhledati si s Matkou byt kdesi v ústraní města a počíti znova život plný boje a strádání.

Byla odhodlána ke všemu.

Pomýšlela si, že půjde ke hraběnce jako švadlena, jako služebnice modního obchodu, a že za takovou bude se vydávati, i kdyby hraběnka tisíckrát jí o pětovála, že jest její matkou. — Setkají se spolu, avšak zůstanou si cizími.

Tak onsi býti a ne jinak!

Chvěla se rozčilením, když na to pomýšlela, že opět po dlouhé době setká se se svojí matkou tvář v tvář, že opět bude moct pohleděti v oči její a slyšeti její hlas.

Zdáli pak obstojí v tomto okamžiku, zdaž nedá se uměsti svému city a neklesne matce v náručí zapomenuce na vše, co stalo se mezi nimi a čím prohrála se tato proti ní?

Snad by lépe bylo, kdyby do hraběcího paláce vůbec nešla, kdyby v tomto případě vypověděla obchodníkovi poslušnost. — Tím by však vzburzeno bylo proti ní podezření a obchodník by potom zajisté sám pátral po jejím tajemství. Jeť možná, že, až hraběnka se přesvědčí o její neústupnosti, až pozná, že deera její na vždy se jí oděkla, ustane v dalším její stíhání, a že bez překážky ponechá jí v postavení, které nyní zaujímá, jen aby vyhnula se veřejnému pohoršení a aby předešla všechny spory, které by nutně musily nastati a jež by dajista nesloužily ku etí hraběčinu jejímu jménu. U vědomí své viny bude zajisté hraběnka ráda, když deera její sama něco neudělá, čím by veřejnost mohla býti upozorována na smutnou její historii. Proto jest možná, že vše zdá se lépe, než si představuje, a že snad i po své nucené návštěvě v hraběcím paláci bude moct setrvati v domě obchodnickově.

Znála svoji matku a věděla, že tato nebude se veřejně klásti k deeri, která šel se u etích lidí jako švadlena.

Upokojena tímto úvahami, poklekla před Marianským oltářkem, který i v tomto bytu visel nad její lůžkem, a odmlala se modlitbami. Byla již hrozně pát-

noe, když uložila se ke spánku, který měl jí posilniti na zítřejší osudný den.

XXV.
Hraběnka a švadlena.

Druhého dne po událostech, v předešlé kapitole vypravovaných, vstala hraběnka Eleonora X. časněji než jindy.

V celém její zjevu zračilo se rozčilení a nepokoj.

Každé chvíle dívala se na hodiny a přistupovala k oknu, pozorujíc každého chodce na ulici a pátrajíc, zdaž přichází někdo k paláci.

Své komorné nařídila, aby bez otálení uvedla k ní do salonu dívku z modního obchodu, pro kterou již věrozejšího dne byla poslala. A komorná doboře pozorovala, že hraběnka jediné tuto dívku tak netrpělivě očekává a že jen k vůli ní tak jest rozčilenou a netrpělivou.

Konečně přiblížila se jediná, etá hodina. Venku na chodě ozval se zvonek a zároveň slyšeti bylo jakýs hlas.

Hraběnka chtěla sama vyběhnouti, aby přijala přehozí osobu, avšak vzpomněvala se a o- dešla do salonu, kdež usedla na pohovku očekávajíc, až komorná přijde s oznámením.

V duchu zlobila se na své služebnictvo, že tak jest zdlouhavým a že přehozí osobu hned k ní neuvádí. Každá vteřina zdála se jí býti věčností. A přece zase byla by ráda tomula ještě déle v nejistotě a rozpacích, jen aby prodloužila dobu, jež dělila ji ještě od setkání se s dívkou z modního obchodu.

Komorná vešla oznamujíc obvyklým způsobem:

"Vaše milosti, jest zde ona slečna, kterou jste ráčila objednat."

"Nechť její vejde," odpověděla hraběnka, při čemž selhad jí hlas.

Avšak všemožně se přemáhala, přece nemohla potlačití voliké své rozekhvání. Srdce její mocně bušilo a dech se jí užil.

Hned za komornou vešla do salonu prostě oblečená dívka, majíc v ruce krabiče s objednanými krajkami.

Dívka netivě pozdravila a hluboce se uklonila.

Chtěla se přiblížiti ke hraběnce a polbit jí ruku.

Než ale mohla tento svůj úmysl provésti, zvolala hraběnka chvěvším se hlasem:

"Moje Amalie!"

Dívka se zarazila a rozpacitě ohléla se ke dveřím, jako by sondila, že hraběnka volá komornou, nebo jinou osobu, jež v salonu není přítomna.

Avšak v téže okamžiku přistoupila hraběnka k ní a ucho-pívši jí za ruku, pravila bez dechu:

"Moje ubohá, drahá deero!"

Švadlena v úžasu podívala se na hraběnku, při čemž zletátní pohnutí jejího se v její tváři, a ustoupie o krok zpět pravila:

"Milostivá paní hraběnka patrně se mylí. Jmenuji se Lydie Gratulinová. Jsem švadlena a přicházím s objednanými krajkami."

"Ne, ne, tys Amalie! Ty jsi moje deera!"

"Nikoli, paní hraběnko! Jsem Lydie Gratulinová. Doma ve svém bytu mám své průkazy: svůj domovský a křestní list. Můj otec byl chudým krejčím ve slavenckém městě v Turénckém sv. Martině a moje matka jmenovala se Amalie Perperová. Oba jsou již mrtví. Od malčkosti jsem již mezi cizími lidmi. Louckého roku byla jsem přijata do modního obchodu, v němž dobře se mi daří."

"Tot nemožno! Ne, ne, tu ne- ní pravda! Ty lžeš! Lžeš! Tato tvář! Tato postava! Tyto oči a hlas! Nezapřeš, mé dítě! Tys komtesa Amalie!"

Dívka samolibě se usmála.

"Již více lidí mi pravilo, že podobna jsem jistě komtesce. — Líbostí mi to, že také prostá chudá dívka může býti podobna vznešené dáme, avšak mechtě- to své podobnosti zneškodňvati, neboť dříve či později by se klam přece vyrazilo. Věřte, paní hraběnko, jsem chudá, úplně opuštěná dleže a porhádaná z rodiny rovněž chudé a upatřené. Neumím ničeho než žiti a vyživiti a tím sním na živobytí vydělávám."

(Pokračování.)

Zdravé, šťastné děti
a dorostlí lidé nalézají se v těch domácnostech, kde
DRA. PETRA
HOBOKO
Je domácím lékem. Vylučuje nečistoty ze soustavy tělesné a tvoří novou, bohatou, červenou krev a buduje pevné kosti a svaly. Připraveno z čistých zdravých dávkových kořenek a bylin zvláště se hodí- etich pro děti a lidi slabé soustavy těla.
V užívání po více než sto let je časem zkoušeno a časem vyzkoušeno.
Ne jako jiné léky, nelze ho dostati v lékárnách, ale dostává se lidem přímo od jediných vyražděných a majitelů. Adresujte:
DR. PETER FAHRNEY & SONS CO. 15-23
60. HOYNE AVE. Chicago.

HUGO F. BILZ
doručovatel Jettrova "GOLD TOP" lahvého piva
Telefon Douglas 542.
Objednejte sobě jednu lahvičku velkého piva. Mám na skladě nejvyššíhojší staré kofalky, stará vína, doutníky a likéry všeho druhu. — Vše za nejnižší ceny.
Jetter's Brewing Co. pivo se čepuje.
Pamatujte sobě číslo 1324 Douglas Str., východo-severní roh. Úřadovna 117 již. 14. ul.
HUGO F. BILZ OMAHA, NEBRASKA.

HOTEL HARNEY
Nový Hotel Harney, úplně o- hnovizdorný, moderně zařízený v každém ohledu. Ceny mírné, \$1,00 a \$1,50 denně z pokoje. Obsluha vzorná. jan 14c
Telefon hotelu: Doug. 1288. Tel. hostince: Doug. 6095.
ROH 14. a HARNEY UL., OMAHA

Pozor! Pozor!
Buďte bedlivými, když opouštíte káru a neobcházejte ji nikdy zadem, dokud jste se dříve neprevědčili, že nejede jiná kára opačným směrem. Nepozornost může snadno býti příčinou vážné nehody. Pomozte nám svým počínáním, zabránit možnému případu nestěti.
Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.

Metz Bros. Brewing Co.
Telefon Douglas 119
Vaří a lahvuji vynikající jen pivo.
Můžete se na tento starý a osvědčený zá- závod spolehnouti.

Jsmo zakladateli zdárné zpívající české osady v Kalifornii
blíže města Hamilton City, v údolí Sacramento, jež jest světoznámé svou plodností jak obilín tak i voškerého ovoce. Pozemky prodáváme dosud po \$25,00 akr, za kterouto cenu mohou i méně zámožní krsajáci pořídit si pohodlný domov v krásné Kalifornii.
Dále hledáme kupce na země o 1100 akrech vřetného pozemku po \$50 akr, jež by rozdělili na menší dílce, na něž bychom rádi stáskali jed- natelevní prodejné.
Máme mnoho jiných rozsáhlých rodů o tisících akřů za velmi nízké ceny od \$15,00 výše.
Udělejte si příjemný zimní výlet k nám na prohlídku krajiny.
W. J. BULIN & CO.,
Hamilton City, California

SEVERO - NĚMECKÝ LLOYD
BALTIMORE - BREMEN
Velké, moderní, dvouřadové jednokajutové parníky. Lahodná jídla. Pohodlí bez přepychu. Labodná jidla. Vechny kajuty uprostřed lodí. Naprostá bezpečnost. Bezdrátová telegrafie. Podmořské signály.
Přiměřené ceny:
Druhá kajuta..... \$57.50
Třetí kajuta..... \$35.00
Pouze na "Rhein", "Main" a "Neckar".
Mezipalubí..... \$33.00
Když jedete navštívit starý úmuv v Čechách, jeďte přes Balti- more.
Když posíláte pro své příbuzné neb přátely, by přijeli do Ame- riky z Čech, kupte jim vyplačené lítky přes Baltimore.
O úplné podrobnosti požádajte:
A SCHUMACHER & CO.,
General Agents, H. CLAUSENIUS & CO.,
BALTIMORE, CHICAGO.
General Western Agents.
— such jejich záskupce v sílech spojujících státích.